

Γνώμη

ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ-ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Αυτοί που επιδιώκουν ναυάγιο

Μ' ΑΡΕΣΕ πολύ ο τίτλος του τεύχους 2179 (19/6/2014) του έγκυρου και μεγάλης κυκλοφορίας γαλλικού περιοδικού «Le Point». Είναι χαρακτηριστικός για τη γαλλική και, κατ' επέκταση, για την ελληνική πραγματικότητα. Προφανώς ως πολίτες, Γάλλοι και Έλληνες, πάσوخουμε από τις ίδιες σοβαρές ασθένειες. Ο τίτλος λοιπόν ήταν, με εντυπωσιακά μεγάλα γράμματα, «Les naufrageurs». Εμείς δεν έχουμε αντίστοιχη λέξη στα ελληνικά. Στη Γαλλία ήταν οι κάτοικοι των ακτών, που με ψεύτικα σήματα προκαλούσαν ναυάγια στα πλοία για να τα ληστέψουν ή από μια σαδιστική ηδονή να βλέπουν τους συνανθρώπους τους να πνίγονται, ενώ εκείνοι βρίσκονται στην ασφάλεια της στεριάς...

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ περιοδικό στην πρώτη σελίδα κατονομάζει αυτούς που προκαλούν το ναυάγιο της Γαλλίας. Πρόκειται για τις συντεχνίες – ταμπού, που επιβάλλουν να μη θίγονται από τα μέτρα λιτότητας, για τους ψυχρούς εκτελεστές κάθε μεταρρύθμισης,

για τους οπαδούς της κυρίας Λεπέν και για τα στελέχη του κομμουνιστικού συνδικάτου CGT. Στο κάτω μέρος της σελίδας σχολιάζει το περιοδικό: «Η Γαλλία βυθίζεται, αλλά αυτό δεν είναι δικό τους πρόβλημα». Το σκίτσο στην πρώτη σελίδα είναι η Μαριάν, η προσωποποίηση δηλαδή της Γαλλικής Δημοκρατίας, που φορώντας το χαρακτηριστικό φρυγικό της σκούφο βυθίζεται και το νερό έχει φτάσει έως το στόμα της...

ΜΠΟΡΕΙ εμείς οι Έλληνες να μην είχαμε στο λεξιλόγιό μας τη λέξη «naufrageurs», γιατί μας ήταν ξένη η συνήθεια να προκαλούμε ναυάγια, όμως τώρα πρέπει να παρακαλέσουμε τον κ. Μπαμπινιώτη να την εισαγάγει επειγόντως στο ελληνικό λεξιλόγιο. Η Ελλάδα μπορεί πλέον να θεωρείται η χώρα που έχει πολλούς, πάρα πολλούς «naufrageurs». Ακόμη και σήμερα, τέσσερα και πλέον χρόνια επώδυνης λιτότητας για τους πολλούς και αδύναμους οικονομικά πολίτες, υπάρχουν συντεχνίες

που κοιτάζουν τα στενά τους συμφέροντα αδιαφορώντας για τον υπόλοιπο λαό. Υπάρχουν τάξεις δημοσίων λειτουργών που επιβάλλουν την απαράδεκτη και αντιλαϊκή θέλησή τους, χρησιμοποιώντας τη θέση που τους έχει εμπιστευθεί η Πολιτεία για την εξασφάλιση της ειρήνης, της ευημερίας, της ισονομίας, της κοινωνικής συνοχής και της δικαιοσύνης στους πολίτες της.

ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΣΗΣ οι πολιτικοί που ενώ οι ίδιοι ελάχιστα έχουν θιγεί από τα μέτρα λιτότητας, δεν παύουν να λαϊκίζουν και να υπονομεύουν κάθε προωθούμενη μεταρρύθμιση. Είναι ακόμη οι συνδικαλιστές, που, έστω κι αν έχουν φτάσει σε έσχατο σημείο ανυποληψίας, εξακολουθούν να εκβιάζουν, για να μη χάσουν όσα προνόμια έχουν κερδίσει οι ίδιοι και αυτοί που εκπροσωπούν. Είναι οι επαγγελματίες που διαφεύγουν τη φορολόγησή τους, αδιαφορώντας για την πορεία της οικονομίας, έστω αν αυτή τους η στάση σημαίνει μεγαλύτερη φορολόγηση στους ασθενέστερους οικονομικά πολίτες. Ολοι αυτοί οι «naufrageurs» φέρνουν στη μνήμη των παλιών τους απεχθείς μαυραγορίτες της Κατοχής.